

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งของจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

สำนักงานศาลยุติธรรมส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี) ในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๕ ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ตามคำร้องของจำเลย ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งอ้างว่าบทบัญญัติกฎหมาย มาตรา ๑๗๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่โจทก์ใช้กล่าวอ้างในการปฏิเสธและขัดขึ้น ไม่ส่งพยานเอกสารให้แก่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓

ข้อเท็จจริง สรุปได้ว่า พนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโจทก์ ฟ้องนายนิติพงษ์ เกียรติทองศรี เป็นจำเลย ฐานความผิด มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง พาอาวุธปืนติดตัวไปโดยไม่ได้ รับอนุญาต และพยายามฆ่าผู้อื่น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ๑ คำสั่ง ของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ๑ และประมวลกฎหมายอาญา ๑ จำเลยให้การปฏิเสธ ในระหว่าง พิจารณา จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ขอให้เรียกพยานเอกสารตามบัญชีพยานของจำเลย ซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีหมายเรียกพยานเอกสารถึงโจทก์ให้ส่งเอกสาร ตามที่จำเลยร้องขอ แต่โจทก์ปฏิเสธ อ้างว่าคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสืบพยานโจทก์ และเอกสาร หลักฐานดังกล่าวเป็นเอกสารหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ซึ่งโจทก์มีความจำเป็นต้องใช้ประกอบการ สืบพยานของโจทก์ต่อไป จึงยังไม่อาจส่งต่อศาลได้ แต่เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว หากศาลเห็นสมควร จะเรียกสำนวนการสอบสวนมาประกอบการวินิจฉัยของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ โจทก์ก็ไม่ขัดข้อง จำเลยคัดค้านว่า การที่โจทก์ขัดขึ้นไม่ส่งพยานเอกสารตามหมายเรียก ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๐ ไม่มีบทบัญญัติ กฎหมายใดรองรับเพื่อใช้ในการปฏิเสธการนำส่งเอกสารต่อศาล แต่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ มีคำสั่งในรายงาน กระบวนพิจารณาว่า ข้ออ้างของโจทก์ที่ไม่ส่งเอกสารหลักฐานที่จะต้องใช้ในการประกอบการสืบพยานของโจทก์ มีเหตุผลอันสมควร ไม่ถือว่าโจทก์มีเจตนาขัดขึ้นไม่ส่งพยานเอกสารตามหมายเรียก การใช้บทบัญญัติ ของกฎหมายตามที่โจทก์กล่าวอ้างเพื่อปฏิเสธการส่งพยานเอกสารต่อศาล และที่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ใช้ วินิจฉัยนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๒ ประกอบข้อ ๓๗

ปัญหาที่ว่า การที่จำเลยได้ขอให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์หมายเรียกพยานเอกสารตามบัญชีระบุพยานของจำเลย ซึ่งอยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์โจทก์ เพื่อประโยชน์ในการต่อสู้คดีของจำเลย และศาลก็หมายเรียกให้โจทก์ส่ง แต่โจทก์ปฏิเสธอ้างว่ายังสืบพยานโจทก์ไม่เสร็จ โดยอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ นั้น เป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ อันศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้ หรือไม่ พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” จำเลยเป็นคู่ความในคดีนี้ สามารถโต้แย้งคัดค้านเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนี้ใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” แต่ตามคำร้องโต้แย้งของจำเลยอ้างว่าที่โจทก์กล่าวอ้างข้อกฎหมายเพื่อปฏิเสธการส่งพยานเอกสารต่อศาลและที่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ใช้บทบัญญัติของกฎหมายที่โจทก์กล่าวอ้างมาเป็นข้อวินิจฉัยนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กล่าวคือจำเลยโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ที่บัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควร ศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ซึ่งบัญญัติว่า “การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์” เท่านั้น ตามคำร้องของจำเลย ประกอบหนังสือของสำนักงานศาลยุติธรรม ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ไม่ได้ระบุเลยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีนี้ หรือไม่ แต่อย่างไร การที่จำเลยขอหมายเรียกพยานเอกสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของโจทก์ เพื่อจะใช้เอกสารดังกล่าวในการถามค้านพยานโจทก์ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของจำเลยว่ามีได้กระทำผิด

ตามฟ้อง และศาลก็หมายเรียกพยานเอกสารที่จำเลยอ้างดังกล่าว แต่โจทก์ปฏิเสธอ้างว่ายังสืบพยานไม่เสร็จ ทั้งอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ด้วยนั้น เป็นเรื่องของความขัดแย้งกันในการปฏิบัติตามกฎหมาย หาใช่เป็นกรณีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไม่

ดังนั้น การที่จำเลยหรือผู้ร้องโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ จึงไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง

จึงให้ยกคำร้อง

นายศักดิ์ เตชะชาญ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ